Modyfikowana laserowo powłoka hydroksyapatytowa na powierzchni tytanu

Laser-modified hydroxyapatite coating on titanium

Magdalena Łukaszewska-Kuska¹, Adriana Barylyak², Piotr Krawczyk³, Agnieszka Martyła⁴, Radomir Majchrowski⁵, Robert E Przekop⁴, Barbara Dorocka-Bobkowska¹

¹ Katedra i Klinika Protetyki Stomatologicznej i Gerostomatologii, Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu Chair and Clinic of Dental Prosthetics and Gerodontology, The K. Marcinkowski Medical University Kierownik: prof. dr hab. n. med. *Barbara Dorocka-Bobkowska*

- ² Department of Therapeutic Dentistry, Danylo Halytsky Lviv National Medical University, Ukraine Department of Therapeutic Dentistry, Danylo Halytsky Lviv National Medical University, Ukraine Kierownik: *Pupin Taras Illich*, PhD, Associate professor
- ³ Instytut Chemii i Elektrochemii Technicznej, Politechnika Poznańska The Institute of Chemistry and Technological Electrochemistry, Poznan University of Technology Kierownik: dr hab. *Maciej Galiński*, prof. PP
- ⁴ Wielkopolskie Centrum Zaawansowanych Technologii, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu The Wielkopolski Centre for Advanced Technologies, The Adam Mickiewicz University Kierownik: prof. dr hab. *Bronisław Marciniak*
- ⁵ Zakład Metrologii i Systemów Pomiarowych, Instytut Technologii Mechanicznej, Politechnika Poznańska The Institute of Metrology and Measurement Systems, Poznan University of Technology Kierownik: prof. dr hab. inż. *Michał Wieczorkowski*

HASŁA INDEKSOWE: tytan, hydroksyapatyt, modyfikacja laserowa

Streszczenie

Wprowadzenie. Powłoki ceramiczne wszczepów śródkostnych od lat znane są ze swoich właściwości osteoindukcyjnych i osteokondukcyjnych. Jednak, szczególnie w przypadku powłok uzyskiwanych na drodze napylania plazmowego, mogą się one odwarstwiać i negatywnie wpływać na proces osteointegracji wszczepu tytanowego ze strukturą kości.

Cel pracy. Celem badań była ocena wpływu modyfikacji laserowej elektrodeponowanej powłoki hydroksyapatytowej na jej właściwości fizyko-chemiczne.

Materiał i metody. Przygotowana została w drodze elektrodepozycji powłoka hydroksyapa-

KEY WORDS:

titanium, hydroxyapatite, laser modification

Summary

Introduction. Ceramic coatings on titanium endoosseous implants are known for their osteoinductive and osteoconductive properties. Unfortunately, such coating, especially one obtained during plasma spraying technique, can detach itself and impair the osseointegration process of the titanium implant.

Aim of the study. To assess the influence of laser modification of electrochemically deposited hydroxyapatite coating on titanium.

Material and methods. Hydroxyapatite coating on titanium was prepared by means of electrodeposition. The coating was then modified with a femtosecond laser irradiation in two

tytowa na tytanie. Powłoka ta następnie została opracowana z zastosowaniem lasera femtosekundowego według dwóch reżimów z zastosowaniem różnych mocy, szybkości i częstotliwości (1-1 i 2-2). Uzyskane w ten sposób dwie różne powłoki były analizowane pod względem topografii, składu chemicznego, chropowatości i zwilżalności.

Wyniki. Obróbka laserowa powłoki hydroksyapatytowej spowodowała powstanie dwóch różnych rodzajów topografii. Przy zastosowaniu modvfikacji 1-1 można było zaobserwować powstanie tzw. laserowo indukowanej periodycznej struktury powierzchni (LIPSS) z charakterystycznymi równoległymi bruzdami i kryształami hydroksyapatytu spiekanymi w sferyczne struktury. Przy zastosowaniu obróbki laserowej 2-2 nie została zaburzona struktura krystaliczna hydroksyapatytu. Powłoka o strukturze LIPSS charakteryzowała się również zmienionym składem chemicznych dotyczącym Ca, P i O. Chropowatość próbek poddanych dwóm różnym obróbkom laserowym nie różniła się między sobą znacząco pod względem parametru Ra. Obie powierzchnie były hydrofilne. W przypadku powłoki o strukturze LIPSS kąt zwilżalności powierzchni był natomiast dwukrotnie niższy niż dla powłoki 2-2.

Wnioski. Uzyskana w drodze laserowej obróbki 1-1 powłoka hydroksyapatytowa prezentuje cechy potencjalnie korzystne dla pozytywnej reakcji biologicznej. Dalsze badania prowadzone na modelu zwierzęcym są niezbędne celem oceny wpływu uzyskanych modyfikowanych powłok tytanowych w warunkach in vivo. different regimes (varied power, speed, frequency) (1-1, 2-2). Two different surface modifications thus obtained were analysed in terms of topography, roughness, chemical composition and hydrophilicity.

Results. Two different morphologies of hydroxyapatite coating could be observed on the SEM micrographs. 2-2 laser modification did not change the coating morphology while 1-1 processing resulted in creation of laserinduced periodic surface structures (LIPSS) with characteristic parallel microgroves and hydroxyapatite crystals sintered into spherical structures. 1-1 laser processing changed the concentration of O, Ca and P on the sample surface. The roughness of both samples was comparable relative to the Ra parameter. Both surfaces were hydrophilic with sample modified with 1-1 processing had contact angle two times smaller than for 2-2 processing.

Conclusions. 1-1 laser-modified hydroxyapatite coating presents surface properties potentially favourable for biological reaction. Further studies on animal models are necessary to verify this conclusion in vivo.

Wstęp

Szereg czynników wpływa na osteointegrację wszczepów śródkostnych.¹⁻³ Jednym z nich jest charakterystyka powierzchnia implantu.³ Może ona intensyfikować odpowiedź tkanki kostnej w procesie osteonintegracji przyspieszając wgajanie wszczepu i zapewniając długotrwały i stabilny zrost z otaczającymi implant tkankami.¹⁻³ Spośród wielu modyfikacji powierzchni wszczepów śródkostnych można wyróżnić procesy mające na celu zmianę topografii powierzchni a także procedury wpływające na modyfikację jej składu chemicznego.⁴⁻⁵ W grupie procedur modyfikujących topografię można wskazać najczęstsze procedury obróbki, takie jak: piaskowanie, wytrawianie, anodyzacja ale również stosowaną od niedawna obróbkę przy pomocy promieniowania laserowego.⁴⁻⁵ Ta ostatnia technologia pozwala na wytworzenie precyzyjnej, zorganizowanej struktury powierzchni zarówno w skali mikro-, jak i nanometrowej ze zredukowanym ryzykiem zanieczyszczenia tworzonej powierzchni.⁶⁻⁸ W ostatnim czasie prowadzone są badania nad wykorzystaniem ultrakrótkiego pulsacyjnego lasera do opracowywania powierzchni wszczepów biomedycznych.⁹⁻¹¹ Technika ta pozwala na zogniskowanie wiązki promieniowania laserowego w krótkim czasie i na niewielkiej przestrzeni, co pozwala na uzyskanie laserowo indukowanej periodycznej struktury powierzchni (laser induced periodic surface structure – LIPSS). Technologia ta niesie ze sobą również jedynie minimalne ryzyko termicznego uszkodzenia modyfikowanego materiału.

Hydroksyapatyt (HA) jest od lat używany jako bioaktywna powłoka implantów śródkostnych.¹²⁻¹³ Ma on udokumentowane właściwości osteinduckyjne i osteokondukcyjne ze względu swoje zdolności adsorpcji protein, poprawy proliferacji osteoblastów i stymulacji formowania tkanki kostnej.¹³⁻¹⁷ Do aplikacji HA na powierzchnię implantów stosowanych było wiele technik, jednak wiele z nich zawodziło ze względu na uzyskiwanie grubej powłoki o skłonności do odwarstwiania.¹⁸⁻²⁰ W związku z tym poszukiwane są metody uzyskiwania cienkich powłok HA, aby wyeliminować ryzyko odwarstwiania.

Cel pracy

Celem prezentowanej pracy jest ocean wpływu 2 rodzajów obróbki laserowej na cienką powłokę HA uzyskaną na drodze elektrodepozycji na tytanie. Poszukiwana jest modyfikacja o potencjalnie najkorzystniejszym wpływie na tkankę kostną, która mogłaby być wykorzystywana w przyszłości do aplikacji na wszczepy śródkostne.

Materiał i metody

Materiał badany stanowiły dyski tytanu klasy 4 ASTM B348 EN10204/3.1 o grubości 2 mm. Ich powierzchnia została poddana obróbce strumieniowo-ściernej przy użyciu korundu o wielkości ziaren 53-75 µm. Powierzchnia próbek została następnie poddana procesowi elektrodepozycji hydroksyapatytu, według schematu opracowanego przez autorów.¹³ Powłoka ta następnie została opracowana z zastosowaniem lasera femtosekundowego Pharos P-20 (Light Conversion, Litwa) według dwóch reżimów z zastosowaniem różnych mocy, szybkości i częstotliwości przedstawionych w tabeli 1.

Uzyskane w ten sposób dwie różne powłoki były analizowane pod względem topografii, chropowatości, składu chemicznego i zwilżalności.

Mikroskop skaningowy Hitachi S-3400N (Hitachi High-Technologies Corporation, Japan) użyty został do zobrazowania powierzchni badanych próbek. Do oceny chropowatości powierzchni wykorzystano profilometr kontaktowy T8000 (Hommel – Etamic, Niemcy) z oprogramowaniem EVOVIS. Do analizy składu chemicznego wierzchniej warstwy powierzchni zastosowano

Tabela 1. Zestawienie parametrów modyfikacji laserowej powłoki HA na tytanie dla dwóch rodzajów obróbki

	Modyfikacja	P (W)	V (m/s)	RR (kHZ)	Step (µm)
1	LIPSS	0,33	1	500	5
	Fuzja	0,5	0,05	500	5
2	Synteryzacja	0,8	0,1	1000	5

P – moc wiązki, V – szybkość wiązki, RR – częstotliwość wiązki, step – wielkość kroku wiązki.

Ryc. 1. Obraz SEM topografii powierzchni modyfikowanych próbek uzyskanych w drodze obróbki, a – próbka 1-1, b – próbka 2-2.

spektroskopię promieniowania rentgenowskiego (EDS) (Thermo Electron Corp., model No. 4481B-1UES-SN wraz z oprogramowaniem NSS Spectral Imaging System) a także dyfrakcję promieniowania rentgenowskiego (XRD) (Bruker AXS D8 Advances). Zwilżalność badanych powierzchni oceniana była z zastosowaniem metody statycznego kąta zwilżania przy użyciu tensiometru optycznego Theta Flex Biolin Scientific (Västra Frölunda, Sweden).

Wyniki

Obrazy SEM modyfikowanych laserowo powierzchni wskazują na uzyskanie dwóch odmiennych morfologii powłoki przy zastosowaniu różnych rodzajów obróbki (ryc. 1). Przy zastosowaniu modyfikacji 1-1 można było zaobserwować powstanie tzw. laserowo indukowanej periodycznej struktury powierzchni (LIPSS) z charakterystycznymi równoległymi bruzdami szerokości około 2 µm. Kryształy obecne na powierzchni tytanu przed obróbką laserową zostały poddane w wyniku oddziaływania laserowego przekształceniu w sferyczne struktury. Natomiast przy zastosowaniu obróbki laserowej 2-2 nie została zaburzona struktura krystaliczna hydroksyapatytu. Powierzchnia tytanu pokryta była tu ściśle kryształami o szerokości około 5 µm i długości około 20 µm.

Analiza profilometryczna badanych powierzchni nie wykazała różnic w parametrach chropowatości Ra i Rt. Średnie arytmetyczne odchylenie od linii średniej (Ra) dla powierzchni 1-1 wynosiło 1,72 µm przy odchyleniu standardowym wynoszącym 0,04 µm. W przypadku powierzchni 2-2 parametr ten wynosił 1,70 µm natomiast odchylenie standardowe 0,18 µm. Całkowita wysokość profilu (Rt) dla obu powierzchni również była zbliżona i wynosiła dla 1-1 15,74 ± 1,10 µm natomiast dla 2-2 15,17 ± 0,98 µm.

Analiza składu chemicznego przy pomocy

Tabela 2. Zawartość Ti, Ca, P, O i C wyrażona w % wagi, uzyskana z badania EDS

	Ti	0	Ca	Р	С
1-1	77,16	19,79	0,55	0,36	2,14
2-2	39,38	36,39	9,01	5,04	1,91

EDS wykazała na badanych powierzchniach obecność głównie Ti, O, Ca, P i Al (tab. 2).

Obróbka laserowa z zastosowaniem pierwszego reżimu spowodowała redukcję zawartości Ca i P w wierzchniej warstwie próbki w porównaniu z wierzchnią warstwą próbki 2-2. Proces ten spowodował również zmniejszenie zawartości tlenu. Zawartość C na powierzchni obu próbek jest natomiast podobna. Dla próbki 1-1 rozmieszczenie Ca i P zorganizowane było w postaci równoległych pasm – zgodnie z organizacją bruzd powstałych w wyniku uzyskania LIPSS. Na mapach rozkładu pierwiastków na obrazach próbek 2-2 rozmieszczenie Ca i P było zbieżne ze strukturą próbki uzyskaną w drodze piaskowania (ryc. 2).

Ryc. 2. Mapy rozkładu pierwiastków Ca i P na powierzchni próbek uzyskany w drodze dyspersji promieniowania rentgenowskiego (EDS). Próbka 1-1 (lewa) i 2-2 (prawa).

Analiza XRD potwierdziła obecność HA na obu powierzchniach (ryc. 3). Refleksy pod kątem 25,78 (2 Θ) odpowiadające płaszczyźnie [002] były widoczne na obu dyfraktogramach, z czego refleksy z powierzchni 1-1 były intensywniejsze niż z powierzchni 2-2.

Analiza zwilżalności powierzchni wykazała kąt kontaktu wielkości 20,51±2,925° dla powierzchni 1-1, natomiast 56,27±5,523° dla powierzchni 2-2.

Dyskusja

Obróbka laserowa powierzchni tytanu pokrytej hydroksyapatytem według dwóch reżimów spowodowała powstanie powierzchni o 2 różnych topografiach, zwilżalności i odmiennym składzie chemicznym ich wierzchniej warstwy. Obróbka 1-1 stanowiła kombinację fuzji i laserowo indukowanej periodycznej struktury powierzchni, natomiast obróbka 2-2 była procesem synteryzacji. Efekt obróbki laserowej zależał od gęstości mocy, która jest związana z ilością impulsów i szybkością przemieszczania się wiązki laserowej. Większa gęstość mocy modyfikacji 1-1 spowodowała powstanie równoległych bruzd na powierzchni próbki wraz z przeobrażeniem kryształów HA z formy igły w postać sferyczną. Gęstość mocy zastosowana w procesie 2-2 nie spowodowała zmiany

Ryc. 3. Dyfraktogramy XRD w zakresie kątowym HA: a – próbka 1-1, b – próbka 2-2.

topografii powierzchni próbki. We wcześniej prowadzonych przez nas badaniach potwierdzona została pozytywna reakcja tkanki kostnej na powłokę HA w postaci podłużnych kryształów.²¹ Równoległe bruzdy o wymiarach mikrometrów mają również udokumentowane pozytywne działanie na przebieg osteointegracji. Powierzchnia taka poprzez zwiększenie hydrofilności i adsporpcji protein pozytywnie wpływa na odpowiedź osteoblastów.^{22,23} Organizacja powierzchni wpływa również na rozrost i ekspansję osteoblastów wzdłuż bruzd wpływając na zwiększenie pokrycia powierzchni tytanu przez komórki.²⁴

Chropowatość obu rodzajów próbek jest podobna i mieści się w zakresie tzw. pośredniej chropowatości Ra 1-2µ. Chropowatość tej wielkości została potwierdzona na podstawie przeglądu ponad 100 publikacji, jako sprzyjająca najkorzystniejszej odpowiedzi tkanki kostnej.²⁵

Analiza składu chemicznego obu rodzajów próbek wskazuje na obecność HA po zastosowaniu obu rodzajów obróbki laserowej. Ilość Ca i P w wynikach analizy EDS dla próbki 1-1 jest mniejsza niż dla próbki 2-2. Można tą sytuacje łączyć z zastosowaniem większej gęstości mocy tego rodzaju obróbki laserowej, która spowodowała utworzenie równoległych bruzd na próbce 2-2, a także zmianę morfologii HA. Z kolei wyniki analizy XRD wskazują na większą ilość HA na próbkach 1-1. Możliwe, że wyniki te związane są z niejednorodną dystrybucją wapnia i fosforu na powierzchni próbki 1-1 jaką widać w obrazach z EDS (ryc. 2). Obróbka laserowa w reżimie 1-1 spowodowała również zmniejszenie ilości tlenu w porównaniu z obróbką 2-2. Z kolei zawartość węgla w przypadku obu rodzajów obróbki laserowej jest podobna. Ponieważ fosforany wapnia mają udokumentowane właściwości osteoindukcyjne i osteokondukcyjne²⁶⁻²⁹ można zakładać, że obie powierzchnia, w związku z ich wzbogaceniem HA, będą pozytywnie oddziaływać na

tkankę kostną w przypadku implantacji.

Porównując hydrofilność obu próbek można zaobserwować ponad 2 krotnie mniejszy kąt zwilżalności dla powierzchni 1-1. Zwiększenie hydrofilności tej próbki związane jest z wytworzeniem na jej powierzchni zorganizowanej mikrotopografii.^{22,23} Zwiększenie stopnia zwilżalności powierzchni próbki może skutkować większym różnicowaniem osteoblastów, a w następstwie przyspieszeniem procesu gojenia tkanki kostnej i jej formowania we wczesnych okresach osteointergacji.^{2,30-33}

Podsumowanie

Dwa rodzaje modyfikacji laserowej powierzchni tytanu pokrytego HA spowodowały wytworzenie dwóch różnych powłok. Powierzchnia 1-1 charakteryzowała się obecnością regularnej struktury mikrorowków o umiarkowanej chropowatości, była wzbogacona HA, a także odznaczała się wysokim stopniej hydrofilności. Cechy te pozwalają zakładać jej pozytywny wpływ na przebieg osteointegracji w przypadku zastosowania jej jako powierzchni wszczepów śródkostnych. Dalsze badania biologiczne są potrzebne celem weryfikacji tej hipotezy.

Powyższe badania zostały w całości sfinansowane z grantu Narodowego Centrum Nauki o numerze: 2021/05/X/ST5/00773.

Piśmiennictwo

- Brånemark PI, Hansson BO, Adell R, et al.: Osseointegrated implants in the treatment of the edentulous jaw. Experience from a 10-year period. Scand J Plast Reconstr Surg 1977; 16: 1-132.
- 2. *Souza JCM, Sordi MB, Kanazawa M,* et al.: Nano-scale modification of titanium implant surfaces to enhance osseointegration. Acta

www.protetstomatol.pl

Biomater 2019; 94: 112-131. doi: 10.1016/j. actbio.2019.05.045

- Lee JWY, Bance ML: Physiology of Osseointegration. Otolaryngol. Clin North Am 2019; 52: 231-242. doi: 10.1016/j. otc.2018.11.004
- Günay-Bulutsuz A, Berrak Ö, Yeprem HA, et al.: Biological responses of ultrafine grained pure titanium and their sand blasted surfaces. Mater Sci Eng C Mater Biol Appl 2018; 91: 382-388. doi: 10.1016/j.msec.2018.05.056
- Granato R, Bonfante EA, Castellano A, et al.: Osteointegrative and microgeometric comparison between micro-blasted and alumina blasting/acid etching on grade II and V titanium alloys (Ti-6A1-4V). J Mech Behav Biomed Mater 2019; 97: 288-295. doi: 10.1016/j.jmbbm.2019.05.026
- Schnell G, Jagow C, Springer A, et al.: Timedependent anisotropic wetting behavior of deterministic structures of different strut widths on Ti6Al4V. Metals 2019; 9: 938. doi:10.3390/met9090938
- Schweitzer L, Cunha A, Pereira T, et al.: Preclinical In Vitro Assessment of Submicron-Scale Laser Surface Texturing on Ti6Al4V. Materials (Basel) 2020; 13: 5342. doi:10.3390/ma13235342
- Gaggl A, Schultes G, Müller WD, et al.: Scanning electron microscopical analysis of laser-treated titanium implant surfaces

 A comparative study. Biomaterials 2000; 21: 1067-1073. doi: 10.1016/s0142-9612(00)00002-8
- Kirner SV, Hermens U, Mimidis A, et al.: Mimicking bug-like surface structures and their fluid transport produced by ultrashort laser pulse irradiation of steel. Appl. Phys. A 2017;123:754. doi: 10.1007/s00339-017-1317-3
- Schnell G, Duenow U, Seitz H: Effect of Laser Pulse Overlap and Scanning Line Overlap on Femtosecond Laser-Structured Ti6Al4V. Mater (Basel) 2020; 13: 969. doi: 10.3390/

ma13040969

- 11. *Bonse J, Höhm S, Rosenfeld A*, et al.: Sub-100nm laserinduced periodic surface structures upon irradiation of titanium by ti: Sapphire femtosecond laser pulses in air. Appl Phys A 2013; 110: 547-551. doi: 10.1007/s00339-012-7140-y
- 12. *Rajesh P, Muraleedharan CV, Komath M,* et al.: Laser surface modification of titanium substrate for pulsed laser deposition of highly adherent hydroxyapatite. J Mater Sci Mater Med 2011; 22: 1671-1679. doi: 10.1007/ s10856-011-4342-3
- Lukaszewska-Kuska M, Krawczyk P, Martyla A, et al.: Hydroxyapatite coating on titanium endosseous implants for improved osseointegration: Physical and chemical considerations. Adv Clin Exp Med 2018; 27: 1055-1059. doi: 10.17219/acem/69084.
- 14. O'Hare P, Meenan BJ, Burke GA, et al.: Biologicalresponsestohydroxyapatitesurfaces deposited via a co-incident microblasting technique. Biomaterials 2010; 3: 515-522. doi: 10.1016/j.biomaterials.2009.09.067
- 15. *Wang C, Karlis GA, Anderson GI*, et al.: Bone growth is enhanced by novel bioceramic coatings on Ti alloy implants. J Biomed Mater Res A. 2009; 90: 419-428. doi: 10.1002/jbm.a.32111
- 16. *Le Guéhennec L, Soueidan A, Layrolle P,* et al.: Surface treatments of titanium dental implants for rapid osseointegration. Dent Mater 2007; 23: 844-854. doi: 10.1016/j. dental.2006.06.025
- 17. Shen JW, Wu T, Wang Q, et al.: Molecular simulation of protein adsorption and desorption on hydroxyapatite surfaces. Biomaterials 2008; 29: 513-532. doi: 10.1016/j.biomaterials.2007.10.016
- 18. Lu M, Chen H, Yuan B, et al.: Electrochemical deposition of nanostructured hydroxyapatite coating on titanium with enhanced early stage osteogenic activity and osseointegration. Int J Nanomedicine 2020; 15: 6605-6618. doi:

10.2147/IJN.S268372

- Sun L, Berndt CC, Gross KA, et al.: Material fundamentals and clinical performance of plasma-sprayed hydroxyapatite coatings: a review. J Biomed Mater Res. 2001; 5: 570-592. doi:10.1002/jbm.105621
- Palka V, Poštrková E, Koerten H.: Some characteristics of hydroxylapatite powder particles after plasma spraying. Biomaterials 1998; 19: 1763-1772. doi:10.1016/S0142-9612(98)00087-822
- 21. Łukaszewska-Kuska M, Krawczyk P, Martyla A, et al.: A Effects of a hydroxyapatite coating on the stability of endosseous implants in rabbit tibiae. Dent Med Probl 2019; 56: 123-129. doi: 10.17219/dmp/103851
- 22. Lee MH, Oh N, Lee SW, et al.: Factors influencing osteoblast maturation on microgrooved titanium substrata. Biomaterials 2010; 14: 3804-3815. doi: 10.1016/j. biomaterials.2010.01.117
- 23. *Lee SW, Lee MH, Oh N,* et al.: Correlation between surface hydrophilicity and osteoblastic differentiation on microgrooved titanium substrata. J Oral Implantol 2012; 1: 11-19. doi: 10.1563/AAID-JOI-D-09-00144.1
- 24. *Yang JY, Ting YC, Lai JY,* et al.: Quantitative analysis of osteoblast-like cells (MG63) morphology on nanogrooved substrata with various groove and ridge dimensions. Biomed Mater Res A 2009; 90: 629-640. doi: 10.1002/ jbm.a.32130
- 25. Wennerberg A, Albrektson T: Effects of titanium surface topography on bone integration: A systematic review. Clin Oral Implants Res 2009; 20; S4: 172-184. doi: 10.1111/j.1600-0501.2009.01775.x
- 26. Jeong J, Kim JH, Shim JH, et al.: Bioactive calcium phosphate materials and applications in bone regeneration. Biomaterials Res 2019; 23: 4. doi: 10.1186/s40824-018-0149-3
- 27. Nakamura M, Aizawa H, Kawabata H, et al.: Platelet adhesion on commercially

pure titanium plates in vitro III: effects of calcium phosphate-blasting on titanium plate biocompatibility. Int J Implant Dent 2020; 6: 74. doi: 10.1186/s40729-020-00270-2

- 28. Civantos A, Martínez-Campos E, Ramos V, et al.: Titanium coatings and surface modifications: toward clinically useful bioactive implants. ACS Biomater Sci Eng 2017; 3: 1245-1261. doi: 10.1021/ acsbiomaterials.6b00604
- 29. Arcos D, Vallet-Regí M: Substituted hydroxyapatite coatings of bone implants. J Mater Chem B 2020; 8: 1781-800. doi: 10.1039/c9tb02710f
- 30. Chambrone L, Shibli JA, Mercurio CE, Cardoso B, Preshaw PM: Efficacy of standard (SLA) and modified sandblasted and acid-etched (SLActive) dental implants in promoting immediate and/or early occlusal loading protocols: a systematic review of prospective studies. Clin Oral Impl Res 2015; 26: 359-370. doi: 10.1111/clr.12347
- 31. Kopf BS, Schipanski A, Rottmar M, Berner S, Maniura-Weber K: Enhanced differentiation of human osteoblasts on Ti surfaces pretreated with human whole blood Acta Biomat 2015; 19: 180-190. doi: 10.1016/j. actbio.2015.03.022
- 32. Hyzy SL, Olivares-Navarrete R, Ortman S, Boyan BD, Schwartz Z: Bone morphogenetic protein 2 alters osteogenesis and antiinflammatory profiles of mesenchymal stem cells induced by microtextured titanium in vitro. Tissue Eng A 2017; 23: 1132-1141 doi: 10.1089/ten.tea.2017.0003
- 33. Nagasawa M, Cooper LF, Ogino Y, et al.: Topography influences adherent cell regulation of osteoclastogenesis, J Dent Res 2016; 95: 319-326. doi: 10.1177/0022034515616760

Zaakceptowano do druku: 6.12.2022 r.

Adres autorów: 60-812 Poznań, ul. Bukowska 70. © Zarząd Główny PTS 2022.